

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2008,

yhdistetyissä asioissa E-11/07 ja E-1/08: Olga Rindal (asia E-11/07); Therese Slinning, jota edustaa laillinen huoltaja Olav Slinning (asia E-1/08) vastaan Norjan valtio, jota edustaa ulkomailla saatua hoitoa koskevia poikkeuksia ja valituksia käsittelevä lautakunta

(Sosiaaliturva – palvelujen tarjoamisen vapaus – kansalliset sairausvakuutusjärjestelmät – toisessa ETA-valtiossa sairaalahoidosta aiheutuneet kulut – kokeellinen hoito ja testaushoito)

(2009/C 124/07)

Yhdistetyissä asioissa E-11/07 ja E-1/08, Olga Rindal (asia E-11/07) ja Therese Slinning (asia E-1/08) vastaan Norjan valtio, jota edustaa ulkomailla saatua hoitoa koskevia poikkeuksia ja valituksia käsittelevä lautakunta, *Borgarting lagmannsrett* (*Borgartingin laamannioikeus*) ja *Oslo tingrett* (*Oslon käräjäoikeus*) ovat esittäneet tuomioistuimelle PYYNNÖN, joka liittyy palvelujen vapaata liikkuvuutta Euroopan talousalueella koskevien oikeussääntöjen tulkintaan, erityisesti ETA-sopimuksen 36 ja 37 artiklan tulkintaan sekä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on mukautettuna ETA-sopimukseen sopimuksen pöytäkirjalla 1, 22 artiklan tulkintaan. EFTAn tuomioistuin, toimien kokoonpanossa Carl Baudenbacher, presidentti ja esittelevä tuomari, ja tuomarit Henrik Bull ja Thorgeir Örlygsson on antanut 19 päivänä joulukuuta 2008 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

1. Saattaa olla ETA-sopimuksen 36 ja 37 artiklan mukaista kieltäytyä korvaamasta ulkomailla saatua hoitoa, jota on kansainvälisen lääketieteen mukaan pidettävä kokeellisena hoitona tai testaushoitona, silloin kun henkilö ei ole oikeutettu saamaan kyseistä hoitoa kotivaltiossaan. Ensinnäkin tämä on tilanne silloin, kun korvausjärjestelmä korvaa ulkomailla saadun hoidon kustannukset yhtä kattavasti kuin kotivaltion sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluvissa sairaaloissa hoitoa saaneille aiheutuneet kustannukset. Toiseksi tilanne on tällainen jos se, että ulkomailla saadun hoidon kustannuksia ei korvata samassa määrin, johtuu ainoastaan keinoista, jotka ovat välttämättömiä ja asianmukaisia pyrittäessä saavuttamaan päämääriä, jotka voivat laillisesti oikeuttaa sairaalapalveluiden vapaan liikkuvuuden rajoittamisen.
2. Sillä ei ole merkitystä, että kyseinen hoitomenetelmä itsessään on kansainvälisesti tunnustettu ja vahvistettu muihin taudin oireisiin kuin niihin, joita kyseisellä potilaalla esiintyy.

Ensimmäiseen kysymykseen vastattaessa ei ole merkitystä sillä, että kyseistä hoitomenetelmää on katsottava sovellettavan kotivaltiossa, joka tarjoaa sitä ainoastaan tutkimushankkeiden muodossa tai, poikkeuksellisesti, tapauskohtaisesti. Silläkään ei ole merkitystä, että kotivaltio harkitsee hoitomenetelmän käyttämistä tulevaisuudessa.

3. Saattaa olla ETA-sopimuksen 36 ja 37 artiklan mukaista kieltäytyä korvaamasta ulkomailla saadun sairaalahoidon kustannuksia, jos potilaalle voidaan kotivaltiossa tarjota hyväksytyjen kansainvälisten menetelmien mukaisesti riittäväksi arvioitu lääketieteellinen hoito hyväksyttävän ajan kuluessa.

Annettaessa vastausta kolmanteen kysymykseen ei ole merkitystä sillä, että potilas, joka päätettyään ottaa vastaan ulkomailla annettavaa hoitoa eikä kotivaltiossa tarjolla olevaa riittävää hoitoa, ei saa korvauksia ulkomailla saadusta hoidosta samassa määrin, kuin mitä kotivaltiossa tarjolla oleva riittävä hoito olisi maksanut.

4. Vastattaessa ensimmäiseen kysymykseen ja kolmannen kysymyksen ensimmäiseen kohtaan ei ole merkitystä sillä, että
- kotivaltio ei itse asiassa tarjoa ulkomailla saatua hoitoa;
 - potilaalle ei itse asiassa ole tarjottu kyseistä hoitoa kotivaltiossa, koska potilasta ei koskaan arvioitu tämän hoidon näkökulmasta, vaikka hoitoa olisikin ollut tarjolla kotivaltiossa;
 - potilas on arvioitu kotivaltiossa, mutta hänelle ei ole tarjottu kirurgista jatkotoimenpidettä, koska hänen ei katsota saavan hoidosta vahvistettua hyötyä;
 - ulkomailla saatu hoito on itse asiassa parantanut kyseisen potilaan terveydentilaa.

Vastattaessa kolmannen kysymyksen ensimmäiseen kohtaan saattaa kuitenkin olla merkitystä sillä, että kyseiselle potilaalle ei itse asiassa ole lääketieteellisesti hyväksyttävän ajan kuluessa tarjottu riittävää hoitoa kotivaltiossa. Tämä on tilanne silloin, kun kotivaltio kieltäytyy korvaamasta ulkomailla saatua hoitoa tilanteessa, jossa se ei ole pystynyt lääketieteellisesti hyväksyttävän ajan kuluessa täyttämään oman sosiaalilainsäädäntönsä mukaista velvoitetta tarjota potilaalle hoitoa jossakin omista sairaaloistaan.
